

ת"ד 1544/09/13 - מדינת ישראל נגד גיאנה בלבל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

ת"ד 13-09-1544 מדינת ישראל נ' בלבל

בפני כב' השופטת טל תadmor-Zmir
מאישמה מדינת ישראל
נגד גיאנה בלבל
נאשמה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן ביום 19.5.14 בהuder הנאשמת, בגין עבירות של נהיגה בחוסר זהירות, נהיגה שלא ביום הקיצוני של כביש דו סטרי וה坦גוגות שגרמה נזק לרכוש וחבלה לגוף.

הנאשמת הורשעה בהuderה בגין אי התיעצבותה ואי התיעצבות בא כוחה לדין, חרב העובדה כי בא כוחה נכח בדיון הקיים וידע אודות מועד הדיון.

ב"כ הנאשمت טוען כי לא התיעצב לדין בשל טעות משרדית וכלהוננו: "כתוצאה מטעות משרדית ברישום הדיון מיום 19.5.14, לא הובא לידיתו של הח"מ ממועד הדיון הקבוע בתיק אשר לעיל".

ב"כ הנאשמת הוסיף וטען כי אין לזרוף לחובת הנאשמת את מחדרו שלו ויש ליתן לה את יומה בבית המשפט, בהפנותו לפסיקה רלוונטית. לבקשת צורף תצהיר מנהל משרדיו של ב"כ הנאשמת, לתמוך טענותיו.

התביעה הביעה התנגדותה הלקונית לביטול פסק הדיון.

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 קובע:

"נזר דיןו של הנאשם בחתא או בעוון שלא בפניו, רשיי בית המשפט, על פי בקשה הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדיון ונזר דין אם נתנו בהuderו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התיעצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין..."

הלכה היא כי בשלב דיוני זה, על המבוקש הנטול להוכיח כי סיבת אי התיאצבותו לדין הייתה מוצדקת. לחילופין, עליו להוכיח כי נגרם לו עיוות דין בעצם הרשותו.

ברע"פ 01/9142 איטליה נ' מ"י (2003) נקבע כי על המבוקש להעלות בבקשתו את כל טענותיו כולל אסמכתאות רלוונטיות ובע"פ 08/4808 מדינת ישראל נ' שרון מנחם נקבע:

"בקשה לביטול פסק דין אין להגיש באופן סתום וללא ביסוס הטענות המועלות בה.... בית המשפט המuin בבקשת הביטול מוסמך לדוחתה על סמך האמור בה בלבד; כך יעשה בוודאי אם הטענות אינן מאומתות והבקשה אינה מגלת עילה לביטול פסק הדין."

המציאות מלמדת כי רבים הם המקרים בהם נאשמים המזומנים כדין אינם מתיצבים לדיניהם בעניינים והסיבות - שונות ומגוונות, אלא שנקבע לא אחת כי בית המשפט אינו יכול לעבור על כך לסדר היום.

השיקולים השונים לביטול פסק דין נפרשו בשורה ארוכה של פסקי דין בבית המשפט העליון, שדנו במקרים בהם בית המשפט לא נעתר לבקשת לביטול פסק דין בהעדר עילה לביטולו.

כך לדוגמה טענות של שכחה, אובדן דוח, טעות של עו"ד ברישום ביום, אי התיאצבות מחמת טעות, אי התיאצבות בשל מחלוקת עליה לא דוחה לבית המשפט טרם הדיון, אי התיאצבות מחמת תיבות דואר פרוצות, אי התיאצבות בשל אי הידיעה של העו"ד, לא היו עילות לביטול פסק הדיון, גם אם הוותק על המבוקש עונש לא קל (ראה למשל רע"פ 9142/01 הנ"ל, של כב' השופט ת. אור, רע"פ 5377/03, רע"פ 8583/04, רע"פ 3690/03, רע"פ 1271/06, רע"פ 5569/07, רע"פ 2282/07, רע"פ 4474/05, רע"פ 5958/07, רע"פ 2394/07, רע"פ 6383/07, רע"פ 1371/07, רע"פ 683/07, רע"פ 6859/07, רע"פ 10516/07, רע"פ 10319/07, רע"פ 9593/07, רע"פ 8445/07, רע"פ 7099/06, רע"פ 1381/07, רע"פ 1773/04, ב"ש 1381/07, רע"פ 7099/06, רע"פ 1381/07).

בע"פ (מחוזי ת"א) 99/70050 חרובי פארס נ' מדינת ישראל נקבע Ciבקשות לביטול הכרעת דין שתתקבלנה רק כאשר מתקיימות "נסיבות מאד יוצאות דופן שבהם התקלה או המונעה מוכחת באורת אובייקטיבי".

בעניינו, ב"כ הנואמת נכח בדיון שנקבע להקראת כתב האישום, ביקש דחיה כדי ללמידה את התקיק ובית המשפט נעתר לבקשתו. קרי, לנואמת ניתנה הזדמנות נאותה לקבל את יומה בבית המשפט ובהתחשב בפסקה שהובאה לעיל, "טעות משרנית" אינה עילה לביטול פסק הדיון שניתן בהעדרה.

באשר לجرائم עיוות דין, ב"כ הנואמת טען כי בהטלת פסילה בפועל לתקופה של 60 ימים ובקבנס שהוטל על המבוקשת יש כדי לגרום לה עיוות דין, שכן היא אינה אחראית להתרחשויות התאונה. אמר ולא יסף.

בהתחשב בכל האמור וברוח הפסקה שהובאה לעיל, לא מצאתי בבקשתה כל נימוק המצדיק ביטול פסק הדיון שניתן

בاهuder הנאשמת.

על כן, הריני דוחה הבקשה וקובעת כי פסק הדין מיום 19.5.14 יוותר על כנו.

המצוירות תעביר לצדים העתק ההחלטה.

ניתנה היום, י"ז סיון תשע"ד, 15 يونيو 2014, בהuder הצדדים.